

TELŠIŲ VYSKUPAS

*„Nemirsiu aš, o gyvensiu ir skelbsiu Viešpaties darbus!“
(Ps 118,17)*

Telšių vyskupo velykinis laiškas

Mielieji, sveiki sulaukę šventųjų Velykų!

Kristaus Prisikėlimas praturtina mus nauju polėkiu gyventi ir veikti dėl Dievo Karalystės. Po šaltos ir sunkios žiemos pagaliau sulaukėme gamtos prabudimo, kuris ženklina ir dvasinį atsigavimą. Nors turime daug gražių ir prasmingų švenčių, tačiau nei viena jų savo svarbumu nepranoksta Velykų šventės, pašventinančios visas kitas Dievo Bažnyčios švenčiamas iškilmes. Mums nepaprastai patinka šventųjų Kalėdų nuotaika, tačiau Dievo Sūnus gimė tik tam, kad vėliau galėtų mirti ant kryžiaus ir prisikelti visų mūsų išgelbėjimui. Tad viskas veda į šį centrinį Jėzaus gyvenimo įvykį ir visa Bažnyčios veikla iš Kristaus Prisikėlimo semia sau jėgos ir aktyvumo.

Brangieji, šių metų Velykų šventės mūsų vyskupijai yra nepaprastai reikšmingos, nes Velyknakčio metu minime vyskupijos Šimtmečio jubiliejų. Kaip rodo istorija, didžiulės Žemaičių vyskupijos centras nuo 1417 metų buvo Varniuose, kur netrukus įkurta kunigų seminarija, pastatyti didingi pastatai bei katedra. Tuomet Varniai buvo tapę svarbiu dvasiniu bei kultūros centru, nes seminarijos profesoriai rašė mokslinius veikalus, leido knygas, skatino žmonių pamaldumą. Žemaičių vyskupijoje kūrėsi vienuolynai, 1637 metais įkurta garsioji Žemaičių Kalvarija.

Tačiau tą visą gražų vystymąsi ir augimą sutrukdė carinė okupacija. 1864 metais caro valdžios nurodymu Žemaičių vyskupijos centras kartu su vyskupu Motiejumi Valančiumi buvo perkeltas į Kauną. Kartu iš Varnių išsikėlė ir visa kunigų seminarija su profesoriais, katedra su kanaaninkais, daug žymių ir nusipelnusių dvasininkų – liaudies mokytojų. Dėl šio žingsnio Žemaitija ir visa Vakarų Lietuva buvo tiesiog apiplėšta ir palikta be dvasinės šviesos žiburių. Netrukus caro valdžia uždarė ir likusius vienuolynus, taip gramzdindama kraštą į dar didesnę tamsą.

Vis dėlto žmonės nepasidavė: meldėsi iš knygnešių atneštų maldaknygių, gausiai lankė Žemaičių Kalvariją, giedojo Kryžiaus Kelio Kalnus ir taip gaivino geresnių laikų viltį. Tie laikai išaušo su Vasario 16-osios Lietuvos Nepriklausomybės Aktu, o 1926 metais balandžio 4 d. popiežiaus Pijaus XI-ojo patvarkymu buvo sukurta Lietuvos bažnytinė provincija ir naujai įkurtos penkios vyskupijos, tarp kurių – ir Telšių vyskupija.

Šis įvykis ypač svarbus visai Vakarų Lietuvai, nes čia, Žemaitijos širdyje – Telšiuose – įsikūrė vyskupijos centras, kunigų seminarija, spaustuvė, naują polėkį įgavo Bažnyčios evangelizacinė bei katechetinė veikla. Pirmuoju Telšių vyskupu paskirtas Vasario 16-osios Nepriklausomybės Akto signataras Justinas Staugaitis.

Jo įpėdinis – vyskupas Vincentas Borisevičius pasižymėjo drąsa sunkiais karo metais gelbstint žmones, o sovietmečiu liko ištikimas Kristaus Bažnyčiai ir pasirinko verčiau mirti, negu tarnauti okupantams. Jam Bažnyčia meldžia kankinio ir palaimintojo garbės.

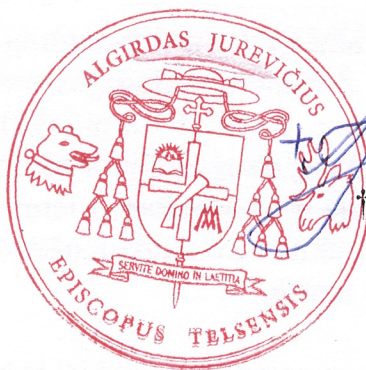
Dievo Apvaizda jau iš anksto ruošė vyskupijai kitą žymų ganytoją – vyskupą Antaną Vaičių, kuriam šios Velykos ženklina šimto metų gimimo sukaktį. Jam buvo lemta ganyti Telšių vyskupiją sovietmečiu ir per Atgimimą įvesti ją į atkurtos Lietuvos Nepriklausomybės etapą.

Žvelgiant iš istorinės perspektyvos, per tuos šimtą metų visa Vakarų Lietuva, nepaisant sovietmečio suvaržymų, išgyveno dvasinį pakilimą ir krikščioniškojo tikėjimo sklaidą. Svarbų vaidmenį atliko Telšių vyskupijos kunigai, vienuoliai bei pasauliečiai, kurie, negailėdami savo laiko bei jėgų, iš visos širdies pasitarnavo Dievo užmojui gelbėti žmones iš netikėjimo tamsybių.

Tokia graži yra Telšių vyskupijos pradžia ir jos kelionė istorijoje! Šie Telšių vyskupijos Šimtmečio metai tebūna labiau nukreipti į ateitį, negu praeitį, todėl siekime pagilinti savo tikėjimą, iš naujo surasti parapijos bendruomenę kaip Dievo vaikų šeimą ir prisiimti kokią nors tarnystę parapijoje. Visos šios iniciatyvos skirtos esminiam tikslui – traukti žmones iš melo ir skelbti Kristų kaip vienintelį pasaulio Gelbėtoją bei Mesiją.

Juk mes skelbiame ne mirusį, bet Prisikėlusį ir istorijoje veikiantį Viešpatį, kuris per mūsų įsitraukimą atveria žmonių širdis išganymo žodžiui ir mus užtikrintai lydi į antrąjį vyskupijos gyvavimo šimtmetį.

Nuoširdžiai sveikinu jus, brangieji, Kristaus Prisikėlimo ir Telšių vyskupijos Šimtmečio proga! Atgaivinę savo tikėjimą Viešpatyje ir toliau skelbkime nuostabius Dievo darbus. Amen.

†Algirdas Jurevičius
Telšių vyskupas

Šv. Velykos, 2026 m.